

Til § 12

Til nr. 1

§ 7 Q, stk. 3, foreslås omformuleret i konsekvens af forslaget under § 15, nr. 9, i dette lovforslag om at afskaffe adgangen til omkostningsgodtgørelse for visse juridiske personer.

Ligningslovens § 7 Q omfatter i sin nuværende affattelse bl.a. udgifter, som efter deres art er omfattet af omkostningsgodtgørelsesordningen i skatteforvaltningslovens § 19. Bestemmelsens stk. 1 fastslår, at selve omkostningsgodtgørelsen ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, og bestemmelsens stk. 3 fastslår, at udgifter til bistand i skattesager og udgifter, som der »i øvrigt« kan ydes godtgørelse til efter skatteforvaltningslovens kapitel 19, ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved dette lovforslags § 15, nr. 9, er det foreslået, at skattepligtige selskaber, fonde og foreninger m.v. fremover ikke skal have adgang til omkostningsgodtgørelse i klage- og genoptagelsessager. Som beskrevet i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.6, er det en forudsætning herfor, at disse juridiske personer i stedet skal have fradragsret for udgifter til bistand i disse skattesager. Virkningen af forslaget er dermed, at den skattemæssige behandling af udgifterne fremover vil være uafhængig af, hvornår i skattesagens forløb udgifterne er afholdt.

Det foreslås, at bestemmelsen i ligningslovens § 7 Q, stk. 3, omformuleres, så bestemmelsens ordlyd ikke fremover kan forstås sådan, at de juridiske personer hverken kan fradrage udgifter til bistand i skattesager eller opnå omkostningsgodtgørelse. Den nye formulering fremhæver, at der er direkte sammenhæng mellem den manglende fradragsret og adgangen til omkostningsgodtgørelse.

Til nr. 2 og 3

I henhold til ligningslovens § 8 I og § 8 J kan udgifter til undersøgelse af nye markeder og udgifter til advokater og revisorer i forbindelse med etablering eller udvidelse af erhvervsvirksomhed fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Efter ligningslovens § 8 J gives der endvidere fradrag for gebyrer til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der er tale om regler, der fraviger det almindelige skattemæssige princip om, at der ikke er fradrag for udgifter til etablering af erhvervsvirksomhed.

De pågældende udgifter afholdes i mange tilfælde med henblik på erhvervelse af indkomst, som ikke er skattepligtig i Danmark. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor der er tale om udgifter til etablering af en virksomhed i udlandet.

Det kan også være tilfældet, hvor de pågældende udgifter afholdes i forbindelse med aktiekøb. Da selskaber i dag er skattefrie af aktieavancer efter 3 år, vil der ofte være tale om fradrag for omkostninger til opnåelse af en skattefri aktieavance. Aktieavancerne vil også være skattefrie i fremtiden, når der er tale om datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og 10.

Ophævelsen af særreglen i ligningslovens § 8 J om fradrag for udgifter til advokater og revisorer fjerner endvidere et konkurrenceforvridende element i skatte-lovgivningen. Der er ingen god begrundelse for at give advokater og revisorer en skattemæssig fortrinsstilling i forhold til konsulenter, landbrugsrådgivere, ingeniører og andre rådgivere.

På den baggrund foreslås det at ophæve de gældende regler i ligningslovens § 8 I og § 8 J.

Det foreslås samtidigt at fjerne fradraget for rådgiveromkostninger i forbindelse med aktieopkøb i de tilfælde, hvor der gives fradrag for disse udgifter, idet de anses som formueforvaltningsudgifter efter reglerne i statsskatteloven. En sådan ændring vil især være relevant i relation til ventureselskabers (kapitalfondes) aktieinvesteringer.

Efter gældende regler omfatter formueforvaltningsomkostninger ikke kun udgifter til traditionel rådgivning vedrørende passive investeringer i noterede værdipapirer, men også udgifter til rådgivning om ventureinvesteringer, der er baseret på aktiv interessevaretagelse i typisk unoterede selskaber.

Et ventureselskab vil i forbindelse med sine investeringer ofte afholde den samme type omkostninger (due diligence, kontraktskoncipering, forhandlinger m.v.) som en »almindelig« industriel koncern. Forskellen er, at udgiften anses for en formueforvaltningsudgift for ventureselskabet, mens det er en etableringsudgift for den industrielle koncern.

Selv om ligningslovens § 8 J ophæves, bevarer ventureselskaberne således fradragsretten for rådgivningsomkostninger ved aktieopkøb. Det giver ventureselskaberne en uberettiget fordel i forhold til industrielle koncerner, idet det formentligt ikke vil være sjældent forekommende, at ventureselskaber og industrielle selskaber vil ønske at opkøbe det samme selskab.

Det bemærkes, at ventureselskaber, som ikke anses for næringssskattepligtige vedrørende aktier, beskattes af deres aktieinvesteringer efter samme regler som industrielle selskaber. Der vil således alt andet lige ikke ske beskatning af ventureselskabets aktieafkast, hvis det besidder mere end 10 pct. af aktiekapitalen i det opkøbte selskab.